

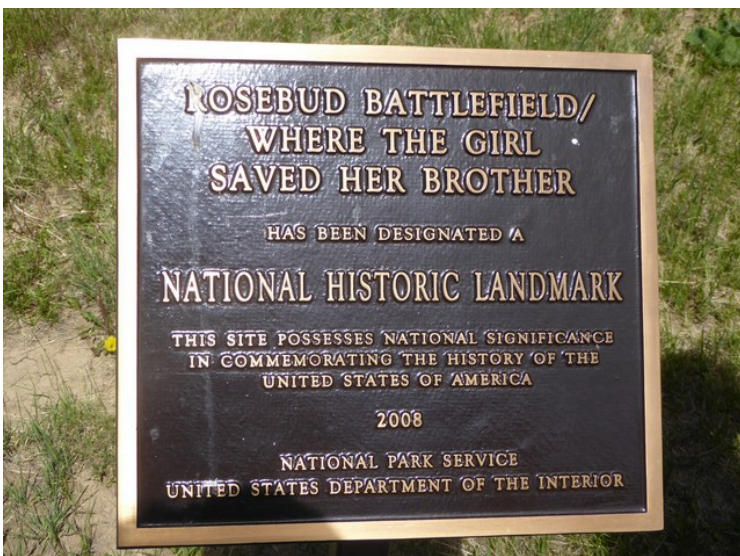
Dag 5, den 3. juni, skulle vi til steder hvor det har vært slag mellom hvite og indianere. Dette er en minnestein for falne hvite soldater.

Rett bortenfor er [Rosebud Battlefield](#). Dette slaget var bare noen dager før slaget ved Little Bighorn, den 17. juni 1876.

En stein med inskripsjon på. De hvite ble ledet av general [George Crook](#) og indianerne ble ledet av [Crazy Horse](#).

Indianerne kaller det slaget «hvor jenta redder sin bror». Det at hun, [Buffalo Calf Road Woman](#), reddet broren, oppildnet resten av krigerne slik at indianerne vant slaget.

Det satt opp en rekke informasjonsplakater som forteller om slaget.

Buffalo Child utførte en seremoni som vi alle var med på.

Deretter var det tid for lunsj. Vi kjørte tilbake til Little Bighorn.

En tipi utenfor restauranten.

Navnet på restauranten:
Custer Battlefield Trading Post & Cafe.

Dekorasjoner utenpå veggene på restauranten.

Dekorasjon inne.

Flere tipier utenfor.

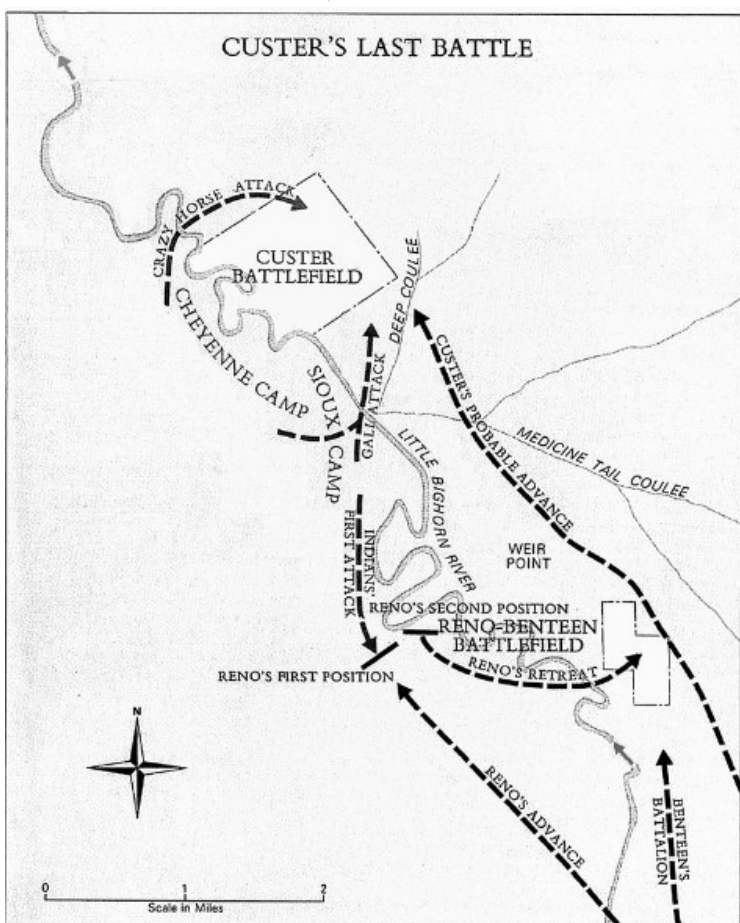
En gammel vogn.

Et tømmerhus.

Etter lunsjen kjørte vi en kort distanse opp til området for slaget ved Little Bighorn, Reno-Benteen Battlefield. En minnestøtte.

Kart over området hvor trefningen foregikk.

Vi kjørte først bort til Reno-Bentzen Battlefield.

Utsikt fra denne høyden.

På veien tilbake til Custer Battlefield ser vi disse hestene.

De hvite merkene er markeringer der hvor de hvite falt. Det var 268 som falt her.

Her kommer vi til der hovedslaget foregikk.

Her er det mange hvite markeringer.

U.S. Army Memorial på Last Stand Hill.

Buffalo Child forteller om slaget.

Det er også markeringer på de stedene hvor indianere falt. Det var 128 indianere som falt i slaget.

Dessuten et heste-minnesmerke. Det var 39 døde kavalerihester.

Disse figurene står på et monument for de indianerne som kjempet for sitt land og sin måte å leve på.

Litt lenger borte, på samme området er det en kirkegård, [Custer National Cemetery](#).

Fin utsikt med en trist historie. Mange hvite markeringer langs stien.

Dagen etterpå, dag 6, den 4. juli måtte Buffalo Child kjøpe batterier. Her er vi på [Walmart](#).

Venting.

Vi skulle ifølge planen ha vært på to reservater denne dagen for å lære om leveforhold i reservatene, men Buffalo hadde ikke greid å ordne det. Da tok Tore Strømøy over på sparket og ordnet en tur til [Big Timber](#). Her nærmer vi oss.

I Big Timber stoppet vi først for å prøve den beste «[White Chocolad Caramel Coffee](#)» i distriktet.

Her prøver vi kaffen.

Den var ganske god.

Betjeningen jobber for fullt på kjøkkenet.

Blid betjening.

Vi ser bort mot [Crazy Mountains](#).

Neste post på programmet er et besøk hos en dame av norsk avstamning, Stensaas.

Alle går inn for å se på bildene hennes.

Her er et av bildene hun har malt.

Hun har malt mange bilder av fjellene.

Peisovn.

Malerinnen, Terry Stensaas, sammen med Tore Strømøy og Buffalo Child.

Ville blomster langs veien.

En bekk renner rett ved huset.

Postkassene.

Hun har malt postkassen sin.

Nå kommer Buffalo Child på at dette er en bra plass å demonstrere en tradisjonell ringdans. Først på plenen ryddes.

Vi setter oss i ring.

Sjåføren var står i skyggen.

Her er han i gang med dansen.

Det er mange ringe å holde styr på.

[Video](#) [Video](#)

Ferdig.

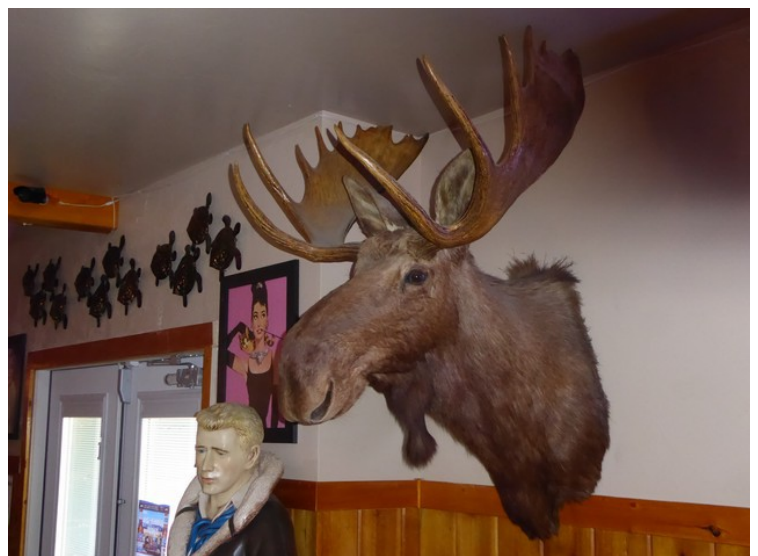
Da dansen var ferdig, var det tid for lunsj. Her kjører vi over Yellowstone River.

Her inntas lunsjen.

Restauranten heter [Thirsty Turtle](#), derfor skilpadder på vegg.

Fin elg.

Etter lunsjen kjørte vi mot [Melville](#). Vi ser Crazy Mountains. I området her var det mange nordmenn som slo seg ned.

Vi kjører til denne kirken.

Den ligger helt øde. Ingen bebyggelse i nærheten.

Kirken ble bygget i 1914.

Port i gjerdet rundt kirken.

Lenger borte går det kyr og beiter.

Så drar vi igjen.

Om kvelden spiste vi på [Bruno's](#).